

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Tomáše Langáška a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **J. S.**, zastoupena Mgr. Petrem Šloufem, advokátem, se sídlem Kamenická 1, Plzeň, proti žalovanému: **Městský úřad Aš**, se sídlem Kamenná 473/52, Aš, zastoupen JUDr. Janou Wenigovou, advokátkou, se sídlem Vítězná 10, Karlovy Vary, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Město Aš**, se sídlem Kamenná 473/52, Aš, zastoupené JUDr. Janou Wenigovou, advokátkou, se sídlem Vítězná 10, Karlovy Vary, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalovaného a osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 7. 2013, č. j. 57 A 74/2010 - 190, o návrhu žalovaného a osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.

Odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 7. 2013, č. j. 57 A 74/2010 - 190, bylo určeno, že zásah v podobě vydání kolaudačního souhlasu ze dne 16. 6. 2010, sp. zn. SÚ/10/013669/M, č. j. 10/018031/SÚ, byl nezákonný, žalovanému bylo zakázáno vycházet ve své další úřední činnosti z uvedeného kolaudačního souhlasu a dále mu bylo přikázáno postupovat ve vztahu k uvedenému kolaudačnímu souhlasu ve smyslu ust. § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.

Proti uvedenému rozsudku podali kasační stížnost žalovaný a osoba zúčastněná na řízení a společně podáním kasační stížností požádali o přiznání odkladného účinku. Poukazují na to, že v daném případě byl kolaudační souhlas vydán již více než před 3 lety a stavba jako celek nezahrnuje pouze křížení komunikace a in-line dráhy. Celý stavební objekt je bezproblémově užíván širokou veřejností a není evidován jediný případ, kdyby došlo k úrazu, ke škodě na zdraví či majetku provozem in-line dráhy a dalších částí stavby. Ani omezení závorou není trvalé a v současné době je závora vyřazena z provozu, je trvale zvednutá, a žalobkyně není nijak omezena v příjezdu ke svým nemovitostem. Situace, kdy krajský soud odňal kolaudačnímu souhlasu účinky jako celku, je společensky a právně neúnosná, a v podstatě znamená, že musí být provoz celé stavby včetně in-line dráhy

uzavřen. Celá stavební akce byla pořízena z prostředků evropských fondů a neužívání stavby může přivodit městu Aš riziko sankcí za neužívání stavby, pro níž byly peněžní prostředky určeny. Právní následky rozhodnutí krajského soudu znamenají pro město Aš nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout žalobkyni. Proto, s přihlédnutím k uvedenému, stěžovatelé mají zato, že přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti není v rozporu s důležitým veřejným zájmem a újma žalobkyni nevznikne žádná, naopak zákaz užívání celé stavby by znamenalo nepoměrně větší újmu městu Aš a uživatelům celého sportovního areálu. Stěžovatelé proto požádali, aby soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek vůči napadenému rozhodnutí.

Žalobkyně ve vyjádření k návrhu na odkladný účinek uvedla, že z podaného návrhu nevyplývá, že by výkon nebo jiné právní následky předmětného rozsudku znamenaly pro žalovaného nenahraditelnou újmu. Žalovaný a osoba zúčastněná na řízení v návrhu na přiznání odkladného účinku pouze konstatují, že celá stavební akce byla pořízena z prostředků evropských fondů a neužívání stavby může přivodit městu Aš riziko sankcí za neužívání stavby, pro níž byly peněžní prostředky určeny. Žalobkyně není detailně seznámena s podmínkami přidělení dotace z evropských fondů, nicméně z formulace, která je uvedena v návrhu na přiznání odkladného účinku nevyplývá, že by neužíváním stavby byly spojeny jakékoliv sankce za její neužívání. Z výše uvedeného vyjádření žalované a osoby zúčastněné na řízení pouze vyplývá, že neužívání předmětné stavby pouze může přivodit žalovanému riziko sankcí za neužívání stavby. S ohledem na to, je zřejmé, že žalované se nepodařilo prokázat, resp. nenabídla soudu přesvědčivé argumenty o tom, že by výkon rozhodnutí, případně jiné právní následky rozhodnutí, znamenaly pro žalovanou nenahraditelnou újmu. Z tohoto důvodu žalobkyně navrhl, aby nebyl odkladný účinek kasační stížnosti přiznán.

Žalobkyně se plně ztotožňuje s argumentací krajského soudu uvedeného v napadeném rozsudku, a to konkrétně v bodu 34, kdy soud konstatuje, že užívání předmětné stavby tak, jak je koncipována, ohrožuje bezpečnost uživatelů in-line dráhy a uživatelů místní komunikace. Jak krajský soud správně dovodil, bezpečnost je ohrožena již běžným užíváním stavby, která je veřejně přístupná, neboť je ohrožen každý, kdo se rozhodne trasu být i jen jednou objet. Navíc křížení in-line dráhy a místní komunikace ohrožuje i žalobkyni jako takovou, neboť místní komunikace je jedinou přístupovou cestou k nemovitosti v jejím vlastnictví, případně jiných návštěvníků navštěvujících rozhlednu. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že krajský soud postupoval správně, když kolační souhlas zrušil, neboť užívání celého areálu ohrožuje bezpečnost jak in-line bruslařů, tak osob využívajících místní komunikaci, tak i bezpečnost samotné žalobkyně.

Závěrem žalobkyně odkázala na to, že více než 5 let se snaží s žalovanou a osobou zúčastněnou na řízení jakýmkoliv způsobem domluvit na bezpečném užívání této stavby. Žalovaná ani osoba zúčastněná na řízení však na tyto návrhy, popřípadě i výzvy k jednání vůbec nereagovala. Žalobkyně byla ochotna celou věc řešit v rámci kompromisního řešení, bohužel nečinnost ze strany žalované, popřípadě osoby zúčastněné na řízení, ji vedly k podání žaloby a rozhodnutí krajského soudu je pouze výsledkem liknavosti ze strany žalované, popřípadě osoby zúčastněné na řízení. Ani z tohoto důvodu by tedy soud neměl přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom se přiměřeně užije § 73 odst. 2 - 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu či újmu, jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud ve své ustálené judikatuře zdůrazňuje mimořádnost institutu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u nějž by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé a výjimečné případy.

V nyní posuzovaném případě stěžovatelé především poukazují na to, že stavba je několik let bezproblémově užívána širokou veřejností a není evidován jediný případ, kdyby došlo k úrazu, ke škodě na zdraví či majetku provozem on-line dráhy a dalších částí stavby. Podle názoru Nejvyššího správního soudu lze plně souhlasit s tím, co uvedla žalobkyně ve svém vyjádření, a sice že užívání předmětné stavby ohrožuje bezpečnost uživatelů on-line dráhy a uživatelů místní komunikace. Křížení in-line dráhy a místní komunikace ohrožuje nejen uživatele dráhy, ale i uživatele místní komunikace v případě, kdy protínají in-line dráhu, což lze vztáhnout i na žalobkyni, která v souvislosti s užíváním své nemovitosti musí používat přístupovou komunikaci protínající in-line dráhu. Především s ohledem na bezpečnost všech již uvedených osob lze souhlasit se žalobkyní, že není na místě, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Poukaz stěžovatelů na riziko sankcí za užívání stavby je pouze v obecné poloze, přičemž u návrhu na přiznání odkladného účinku se očekává dostatečně konkrétní tvrzení, v čemž taková újma spočívá a uvedení jejího rozsahu a intenzity. Z takto vyličených skutečností musí také vyplývat, že negativní následek, jehož se žadatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Všechna tvrzení přitom musí navrhovatel řádně doložit. Těmto požadavkům však stěžovatelé nevyhověli.

Nejvyšší správní soud tudíž uzavírá, že podanému návrhu stěžovatelů nemohl vyhovět pro nesplnění zákonných podmínek a návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2013

6 Aps 8/2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu